

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Brevis Institvtio De Salvtari Poenitentia Peccatoris

Viexmont, Claude de

Coloniae Agr., 1725

VD18 1361598X

Sextæ partis conclusio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50113)

quanta tibi promittuntur in cælis, vilescerent tibi omnia, quæ habentur in terris.

Cur igitur, frater charissime, in cælum non curris? Vbi Deum sine fine videbis, sine amissione possidebis, & sine fastidio amabis? Magnus numerus parentum, fratrum, sororum & amicorum tuorum te illic expectat, frequens & copiosa turba illic te desiderat: iam de sua beatitudine securi, & de tua salute solliciti. Quorum societate ne priueris, omnia tibi agenda sunt, non est onerosum, si attenderis. Tantùm age pœnitentiam, & appropinquabit tibi regnum cælorum: quò nos perducatur, qui sine fine viuunt & regnant. Amen.

*SEXTÆ PARTIS
CONCLUSIO.*

OB hæc & multa alia, quæ in hanc sententiam dici poterant, planè vides, frater charissime, quam bonus est Deus, & quam facilis peccata remittere: quanta apud eum est misericordia, & peccatis redemptio copiosa. Cuius bonitatis diuitias considerans Psalmista, Deum non solum dixit misericordem, sed eum ipsam vocauit misericordiam. Tu Deus (inquit) susceptor meus es, Deus meus misericordia mea. Perpende diuinæ pietatis sinum, considera apertum tibi diuinæ misericordiæ gremium, & noli desperare, noli teipsum deicere, noli mœrere deficere, patet tibi ara misericordiæ, & tu te vertis ad vincula dementiæ?

R 2   ape-

Diabolus
cur faciat
desperare.

Spes sine
timore pe-
riculosa.

Nora di-
ctum,

aperitur tibi thesaurus diuinæ bonitatis, & tu profugis in barathrum miserandæ desperationis? Deus te inuitat ad pœnitentiam, tibi offert paratam veniam: porrigit tibi auxilii sui dextram, & auertis faciem? reſeratur tibi cœlum, & tu te proripis ad infelicem laqueum, & ad inferni præcipitium? Diabolus ſciens pœnitentiæ virtutem, te in hanc induxit deſperationem, ſpem tibi abſtulit, quæ eſt fundamentum & anchora noſtræ ſalutis, & dux noſtri ad Deum itineris. Quod ſi diaboli laqueos euadere cupis, & in ſpem te erigere, tantum recede à malo & fac bonum, & habebis ſpem ſalutis: bona etenim opera faciunt ſperare, mala verò deſperare: prima ſalus eſt declinare culpam, ſecunda verò, eius ſperare veniam.

Quæ ſpes diuinæ miſericordiæ non ſufficit ad ſalutem ſine timore eius iuſtitia: incasum Dei miſericordiam ſperaueris, niſi etiam eius iuſtitiam pertinueris. Deus enim qui miſericors eſt, iuſtus ſimul eſt: conſiderans quàm miſericors eſt, noli deſperare: conſiderans quàm iuſtus eſt, noli peccata tua negligere. Nihil ſecurius, quàm ſub ſpe timere, & ſpem timori coniungere: ne fortè incauta mens, aut ſeſe in vitiis per deſperationem deiiciat, aut per præſumptionem corruat. Timendum eſt, ne in aliam voraginem incurras, & moriaris de miſericordia Dei præſumendo, qui mori non potuiſti de ea deſperando: habeâſque in corde tuo cogitationes à prioribus quidem diuerſas, ſed tibi non minus peruerſas, & ruruſ in corde tuo dicere incipias: Quacunque hora inge-
muero,

muero, omnium iniquitatum mearum non recordabitur Dominus: quare igitur conuertar hodie, & non cras? Sed quid, frater charissime, si ante crastinum erit finis tuus? qui pœnitenti tibi tantam spondet misericordiam, peccanti tibi non promittit crastinum diem. Metuendum est, ne dum ad finem differtur conuersio, incerta mors citius præueniat, quam pœnitentia subueniat. Ne sic sperando augeas peccatum, datus tibi est dies mortis incertus: rursus etiam ne desperando augeas peccatum, datus tibi est pœnitentiæ portus. Quæ etsi in fine dierum bona est: melior tamen est, quæ longè ante finem agitur, vt ad vitam illam beatam securiùs transeat, vbi Deum sine fine videbimus, amabimus & laudabimus in sæcula sæculorum. Amen.

PARAENESEOS AD POENITENTIAM
CONCLUSIO.

DEo optimo maximo cœptis nostris aspirante, conatusque nostros adinuante, pro ingenioli nostri modùlo obiectionibus tuis vtcunque satisfecimus, frater in Christo charissime. Iam iam receptui canendum est, supremaque manus instituto operi ad-mouenda: si prius id te monuero, ne committas, vt cum hæc parænesis tui causa ad plures peruenerit, quos & ad agendam pœnitentiam adduxerit, & solito meliores reddiderit: tibi omnium vni nihil contulerit, nihilque adue-